

POSTANOWIENIE

6 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 6 lutego 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa I. Ł.

przeciwko Syndykowi masy upadłości Bank spółki akcyjnej w upadłości w W.

o ustalenie i zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej Syndyka masy upadłości Bank spółki akcyjnej w upadłości w W.

z 13 maja 2022 r., VI ACa 604/21,

**odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek powoda
o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany. Są to elementy konstrukcyjne skargi, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* i art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres

zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15, nie publ.; z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15, nie publ.). Bezwzględnym wymaganiem jest, aby zakres zaskarżenia i wnioski o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13, nie publ. i z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16, nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, gdyż brak w niej właściwego powiązania między zakresem zaskarżenia a wnioskiem o uchylenie zaskarżonego wyroku. Skarżąca wskazała, że zaskarża wyrok w części tj. w zakresie pkt 2 i 3, natomiast wniosła o uchylenie wyroku w całości.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Nie było podstaw do przyznania kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnikowi powoda. Wniosek zgłoszony w tym przedmiocie w odpowiedzi na skargę, został połączony z wnioskiem o oddalenie skargi lub odmowę jej przyjęcia do rozpoznania. Żadne z takich rozstrzygnięć w sprawie nie zapadło, a podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów związała ze wskazanymi przez siebie - innym - rozstrzygnięciem (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 11 stycznia

2002 r., sygn. akt III CKN 563/01, nie publ. i z 8 sierpnia 2012 r., sygn. akt II CSK 112/12, nie publ.).

(M.K.)

(r.g.)